

**A PEU
DE CARRER**CATALINA
Gayà

JOAN PUIG

►► Creueristes que acaben de baixar dels vaixells, disposats a recórrer la Rambla, ahir.

La passarel·la dels creueristes

Era un grup d'homes i caminaven compactes, com un equip de rugbi. Avançaven Rambla amunt, sabedors que al cap d'unes 10 hores serien en un altre litoral. Era difícil ahir parlar amb els turistes que passejaven per la Rambla, i ho era per dues raons: primer, perquè l'advertència que a Barcelona els lladres estan especialitzats en el turisme és global. Així mateix m'ho deien tant britànics com argentins i francesos. Segon, perquè el creuerista camina amb presses: en 10 hores ho ha de veure i fotografiar tot i ha de pujar a tot arreu.

L'home que caminava amb els seus col·legues –després em diria que eren homes de lleis, que la seva empresa «global i molt important» havia embarcat fins a 2.000 empleats i que ell provenia de Sud-àfrica– es veu que a les 11.15 hores ja havia vist Barcelona. Havia atracat de matinada, ja s'havia enfilat a un autobús, havia vist Montjuïc, el passeig de Gràcia, la Sagrada Família i, tres hores més tard, ja era a la Rambla, fent *team building*, que és com les multinacionals anomenen el companyerisme.

Veient-lo avançar amb els seus col·legues per aquesta Rambla que

ahir era d'un blau espectacular, em recordava l'estil d'aquelles dones que venen cosmètics a Llatinoamèrica, i que se senten part d'una gran família. A Mèxic, on n'he entrevistat, passen d'anar vestides de negre a anar de rosa, passen d'anar en metro a tenir un cotxe, també rosa.

El grup d'homes es difuminava. Venien dos comiats de solters. A aquests, els evitava jo. Feien pudor de cervesa. No era fàcil identificar els creueristes. Tot i que aquests

Ahir van arribar sis creuers a la ciutat. En tres dies hi ha hagut 64.000 passatgers

tres últims dies n'han desembarcat més de 64.000, m'equivocava fins a dues vegades. Una parella d'italians que escrodrinyaven el mar a tocar de la dàrsena de Sant Beltran em deien que havien arribat volant. Igual que uns britànics que discutien sobre on es pot anar esmorzar fora dels preus de la Rambla.

Greta i Marc, alemanys, molt joves i molt acabats de casar, van arribar ahir en un creuer. Espera-

ven uns amics davant de la capitalia del port. M'assenyalaven el vaixell orgulluosos. «Ens agrada conèixer una mica de cada indret», deia **Greta**. Havien estat 10 hores a Sardenya, 10 a Roma, 10 a Palma, 10 a Sicília i en feia un parell que eren a Barcelona. Un grup de jubilats britànics m'explicaven que s'havien embarcat pel plaer de jugar al bridge. Explicaven que estaven al cas dels robatoris, per això les bermudes com a uniforme oficial, les motxilles davant, els mapes minúsculs i sempre marxant en grup. Es dirigien al Bus Turístic.

Parlava amb **Juan**, artesà i gravador que té parada a la Fira Nova, i ell feia un balanç del cap de setmana: molta gent, molt de turista, molta oferta. «¿Què vol que li digui? És la Rambla; **Serrat** va cantar a la Rambla». Al migdia ja començaven a arribar els barcelonins. Aquesta ciutat es lleva tard; també els diumenges. Uns esportistes urbans s'enfrontaven a la marea poliglota. Farts, es ficaven als carrers del barri Gòtic. Allà, el buit, el silenci.

Les ciutats que són passarel·les als creuers són de molt ple o de buit total. A Marsella, hi han construït un centre comercial i esperen l'arribada dels creueristes amb candelotes. Es dubta que siguin salvadors de res. Civitavecchia és una passarel·la a Roma. Venècia mor per l'impacte dels creuers, que s'entaforen fins al mejador dels veïns. Ahir era l'últim dia fort del pas de creueristes. Barcelona aguantava. ≡

cgaya@elperiodico.com